

man vil dog vel ikke forlange, at den Garde af hvervede Folk paa 160 Mand, som man vil oprette, skal betragtes som en naturlig Afspønding af den Garde, som nu eksisterer. Denne har sin to-hundredaarige Tradition og derover, og den har tjent vel i vore Krige. Enhver mindes vistnok Gardens Deltagelse i Rampen paa Dybbøl 1848. Svem huffer ikke Gardens Opræden 1850 i Slaget ved Issted, og Enhver, der har været med ved Dybbøl i den sidste Krig, vil mindes, hvor trolig Garden der gik til sit Arbejde saa vel som alle de andre Afdelinger. Men nu vil man afskaffe den og vil i Steedet derfor oprette en hvervet Afdeling, med Hensyn til hvilken det vilde være meget interessant at faae at vide af det ærede Flertal, hvad det egentlig mener, at en saadan hvervet Afdeling kan have for, hvad den koster. Jeg tror, at naar man noget næiere vil undersøge Beskaffningen af en saadan Afdeling, vil man komme til den Overbevisning, at den koster omtrent det Samme som en 2—3 Bataillon. — Det er maaske en overflødig Bemærkning, at jeg skal ende med at sige, at jeg selvsjælgelig vil stemme imod alle de af Flertallet stillede Forslag under dette Afslut.

Fønger: Det ærede Medlem, som nu satte sig, henvendte i Begyndelsen af sit Foredrag en saa direkte Opfordring til mig, at jeg ikke ret vel kan tie dertil, skjøndt jeg synes, at det ærede Medlem kunde have undt mig No i den tilbagestrukne Stilling, som jeg har tilladt mig at indtage overfor det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem fremdrog meget stærkt nogle Udtalelser af mig, som fandt under Forhandlingerne om den nu eksisterende Lov, og igjennem det ærede Medlems Udtalelser om disse Ytringer skinnede der for mig i det Mindste tydelig frem en Antydning af, at han i lang Tid og allerede dengang, da Hærløven blev nedtagen, ikke havde været tilfreds med den. Dersom dette er rigtig opfattet af mig, vil jeg sige, at jeg dog har haft den Trøst, at den Anskuelse, som det ærede Medlem i saa Tilfælde har, ingenlunde er den almindelige mellem hans Standskæller, idet jeg tror, at det blev antaget og anerkjendt den Gang, da denne Lov blev sat igjennem, at, hvor meget der end i forskellige Retninger kunde være forskellige Meninger om denne Lov, var det dog i det Hele og Store at betragte som et meget betydeligt Fremskridt, som vort Forsvarsvæsens Ordning gjennem den gjorde, saa vel som gjennem den senere Lov om Søværnets Ordning. Men hvad jeg nærmest vilde tillade mig at fremdrage, var at det ærede Medlem synes at lægge stor Vægt paa nogle Ytringer, som jeg den Gang tillod mig at fremkomme med med Hensyn til den Andel, som jeg for mit Vedkommende — hvorved jeg imidlertid ikke tænkte paa mig selv alene, men i det Hele paa de civile Medlemmer af Forsvarskom-

misionen — havde haft i den Stikkelse, som Lovforslaget fik. Jeg opfattede det ærede Medlem, som om han i det Hele fandt det mindre heldigt, at civile Medlemmer have haft en saadan Andel i den Plan, som blev lagt til Forsvarsvæsenets Fremme, og da dette synes mig at være et Principspørgsmaal, som det kan være af ikke ganske ringe Betydning at klare, vil jeg tillade mig at udtale den Anskuelse for det ærede Medlem, at han vistnok er noget paa Bidspor, naar han ved en Overveelse af Landets Forsvarsvæsen vil skyde det civile Element tilside. Det maa nemlig vel erindres, at ved en Ordningsplan som den, hvorom Talen her er, har den civile Anskuelse en meget væsentlig Betydning, og jeg tror derfor, at den Regjering, som, da den skulde ordne Landets Forsvarsvæsen paany, sammensatte en Kommission af omtrent halvt civile og halvt militære Elementer, derved gjorde Noget, som i Almindelighed er rigtigt, men som særlig under de da tilstedeværende Forhold var det eneste Rigtige. Men jeg vil tillade mig at tilføie, at hvis det ærede Medlem har opfattet den Ytring af mig, som han oplæste, saaledes, som om jeg havde ment, at de Løkker, som vare nedlagte i det Lovforslag, der den Gang blev fremmet, væsentlig skyldtes mig, saa har det ærede Medlem fuldstændig misforstaaet mig. Sagen er den, at under de Overveelser, som den Gang fandt Sted i Forsvarskommissionen, ansaa samtlige Medlemmer det som deres Opgave fuldstændig at forstaa og tilegne sig de Betragtninger, som laa til Grund for alle de fremkomne Forslag. Naar man altsaa, efterat have haft den Sag til Forhandling, kommer til at danne sig en Anskuelse, saa er dette et af de Vilkaar, som Enhver, der skal deltage i en saadan Forhandling, bør stille sig, og lykkes det ham at trænge ind i de Spørgsmaal, som fremkomme der, vil det være ham muligt at opfylde den Pligt, han har som Medlem af Kommissionen. Men jeg skal tillade mig at sige, hvorledes det blev muligt, at vi kunde danne os en Mening. Det var derved, at jeg havde det Held at komme til at arbejde sammen med nogle af Landets mest udmærkede Militære, der betragtede det som en Opgave for sig, da de kom sammen med os, at oplyse og at veilede os, og ærede Medlemmer ville se, at af samtlige de Forslag, der den Gang kom frem, var der af Kommissionens civile Medlemmer ikke stillet et eneste, der ikke havde de militære Medlemmers fuldstændige Billigelse. Om enkelte har der været noget delte Meninger, men intet af dem have de militære Medlemmer modsat sig. — Dette giver mig Anledning til at sige et Par Ord om den foreliggende Sag i Almindelighed. Jeg tror, mine Herrer, at vi ere stillede meget vanskelig i dette Diebsk, thi der foreligger et Forslag fra Flertallet i det Udvalg, der har været nedsat, men i dette Flertal er der intet militært